

De bestaande rijwoning wordt aan de achterzijde uitgebreid met een nieuw volume over meerdere verdiepingen, dat de bestaande lage uitbreidingen vervangt. Dit 'achterhuis' is gedacht als een zelfstandig huis met een eigen profiel en 'voorgevel'.

Het dakprofiel van het voorhuis is hernomen in het achterhuis maar enigszins vervormd als gevolg van de van krachten zijnde stedenbouwkundige regels. Daardoor krijgt de uitbreiding een eigen karakter. Waar voor- en achterhuis elkaar ontmoeten plooit de gevel van de laatste naar binnen om de lengte van de gevel te doorbreken. De zo ontstane nis brengt licht in de keuken van het voorhuis en maakt een (verblijf)plek aan de steeg die straat en tuin verbindt.

Om de continuïteit tussen voor- en achterbouw te benadrukken is de zijgevel van de uitbouw, net als die van de bestaande woning, uitgevoerd in metselwerk. Vlakken in verschillende formaten stenen en metselverbanden reflecteren de ruimtelijke organisatie van het achterhuis en creëren een rijk palet aan texturen in

de relatief gesloten wand. Door de nieuwe gevel vervolgens te schilderen wordt deze weer tot één geheel gemaakt en krijgt het achterhuis een zelfstandig statuut. Het schilderen en pleisterwerk loopt gedeeltelijk over naar de bestaande bouw om voor- en achterhuis te verbinden en tegelijkertijd beschadigingen in het bestaande metselwerk te repareren. Een vrijwel volledig beglaasde achtergevel maakt dat de uitbouw maximaal profiteert van de diepe tuin.